⁊ alia deuotionis ⁊ pietatis opa taliter ſe ſtudeāt ꝑparare. ꝙ hui⁹ ſacratiſſimi ſacramēti mereāt̄ fieri ꝑticipes illa die: poſſintqꝫ ipm̄ ſuſcipe reuerent̄: ac ei⁹ v̄tute augmētū cōſeq̄ grāꝝ. ¶ Nos eīm xp̄ifideles ad colēdū tm̄ feſtū: ⁊ celebrādū donis volētes ſp̄ualib⁹ animare: oībus a vere penitentib⁹ ⁊ cōfeſſis: q̄ matutinali officio feſti ī eiuſ b dē eccl'ia in q̄ idē celebrabit̄ c interfuerint centū. Qui vo d miſſe totidē. Qui aūt in primis ip̄ius feſti veſperis interfuerint ſil'r centū. Qui vero e ī ſecūdis veſp'is totidē. illis vero q̄ p̄mis tertie ⁊ ſexte none ac cōpletorij officijs interfuerint: ꝑ q̄libet horaꝝ ip̄aꝝ f q̄draginta. Illis aūt qui per octauas illi⁹ feſti matutinalibus veſpertinis miſſe ac p̄di g ctarū horarū officijs interfuerint cētū dies ſingulis octauarū ipſarū dieb⁹: de omnipotentis dei miſericordia ac beatoꝝ apoſtoloꝝ ei⁹ Petri et Pauli auctoritate confiſi: h de iniūctis ſibi penitētijs relaxam⁹.

De īmunitate eccleſiarum. lemēs. v. in cōcil' vieñ. Reuocat ⁊ pro infe. ɫ vult haberi decreta. clericis co ti. li. vi. cū ſuiſ declarationib⁹: premittit reuocatiōis cauſam. Scd̄o reuocat. ibi: Nos d̄ cōſilio. Tertio ſeruari p̄cipit ius antiquū ibi: volentes. hoc dicit Johā. an. ca. I

Quoniā ex ꝯſtitutione Bonifacij pa

Caſſianus abſcōdito: ⁊ vt dicit Caſſian⁹. Intra cubiculū oram⁹ cū a cogitationū ⁊ ſollicitudinū ſtrepitu corde remoto ſecrete ⁊ familiarit̄ p̄ces nr̄as ſoli deo referam⁹. ⁊ fac̄ ꝙ Aug⁹. no. xlj. di. parſimoniā. ⁊ Aug⁹. d̄ ſermone dn̄i. Videri ab hoibus nō ē nephas. ſꝫ id agere: vt ab hoibus videaris: recipit em̄ ille mercedē ſuā de pe. di. iij. cauēdū. Orōnes em̄ principaliter ſūt in eccl'ia faciēde. d̄ pur. poſt par. c. vno. d̄ imu. ec. decet. li. vj. ū. ca. cō. de ce. miſ. c. j. ſꝫ vt dicit beat⁹ Bern̄. Bern̄. lib. meditationum. Vbicūqꝫ fuerꝭ infra temetipm̄ ora: ſi lōge fuerꝭ ab oratorio nō q̄ras locū qm̄ ipe locus es. Videt̄ q̄buſdā ꝙ fieri debeat ad orientē: ſꝫ cuꝫ de⁹ ſit vbiqꝫ ad oēm p̄tē poſſum⁹ ad eū orare eque tn̄ oram⁹ ⁊ miſſe ſacrificium facim⁹ v̄ſus orientē d̄ h̄. xj. di. eccl'iaſticaꝝ. De vltimo dicēduꝫ ꝙ orationis effectus eſt duplex: hꝫ em̄ virtutē merendi ⁊ impetrādi. primū dupliciter. Primo qꝛ vitat̄ per Hiero. eam tentatio. Hiero. ſup Matth. xlij. In tentationem intrat q̄ orare negligit. et Aug. Orō eſt oranti p̄ſidiū: aduerſario incēdiū: angelis ſolatiū: deo gratū ſacrificiū. Nā principaliter valet ꝯ vitia ſp̄ualia. vn̄ Hiero. Matth. ſup Mat. xvij. ibi: Hoc gen⁹ demoniorū nō eijcit̄ niſi in orōne ⁊ ieiunio: qd̄ etiā habet̄ Mar. ix. dicit ſic: Nō ſanat oculū qd̄ ſanat calcaneū. Ieiunio ſanant̄ peſtes corꝑis: orōne v̄o ſanant̄ peſtes mētis. Scd̄o qꝛ ꝓcedit ex radice charitatis: penes quā cōſiſtit oē meritū: ⁊ eſt fons viuus ⁊c̄. de pe. di. ij. charitas. ij. de regula. lꝫ in fi. De v̄tute impetrandi ꝓbat̄. xxiij. q. viij. in q̄libet. ū. Mar. ca. cōpila. de elec. ne romani. in fi. Mar. xj. Quodcūqꝫ orātes petitꝭ credite qꝛ accipietꝭ. Vn̄ ꝑ orōnē reue- Boetius lant̄ ſecreta diuina. viij. q. j. ſi ꝫ. Boeti⁹ dicit: Non fruſtra i deo ſpes ponit̄: p̄ces em̄ q̄ recte ſūt inefficaces eē nō poſſūt. Et beat⁹ Ber. li. meditationū: Ex duobus vnū indubitant̄ ſperare debem⁹: aut dabit nob̄ qd̄ petim⁹ aut qd̄ nouit eē vtili⁹. Et aug⁹. lj. d̄ ſen. ꝓſperi dicit ꝙ orās miſericordit̄ audit̄ ⁊ miſericordit̄ nō audit̄. Quid ei infirmo ſit vtile magꝭ nouit medic⁹ q̄ꝫ egrot⁹. Valeri⁹. De his Valeri⁹ li. vij. c. ij. dicit ꝙ votis ſepe experim⁹ qd̄ nō impetraſſe meli⁹ foret: ⁊ ponit exēpla dicēs: Diuitias appetꝭ q̄ multꝭ fuerūt exitio: honores ꝯcupiſcis q̄ q̄ꝫplures peſſunderūt: regna tecū ip̄a voluis q̄ꝝ exit⁹ ſepenūero miſerabiles cernūt̄: ſplēdidis ꝯiugijs man⁹ inicis ad h̄ vt aliq̄n illuſtrēt: iſta nōnūqꝫ fūdit⁹ domos euertūt. Suadet ꝫ celeſti arbitrio nos ſubmitti effectu orōnis ſum⁹ in italia nuꝑ expti: qn̄ em̄ cū verſib⁹ illis: Exurgat de⁹ ⁊c̄. Cepit eccl'ia ꝯ rebelles orare ꝑempti ⁊ extermiati ſūt q̄ſi ſubito: q̄ cēſura eccl'iaſtica ⁊ armis bellicis tā dudū domari nō potuere: hū facit xxxvj. di. c. vi. vbi dr̄ ꝙ orāte Moyſe vincebat ꝑplus: Moyſes vincebat̄ aūt dū dimittebat man⁹: ⁊ vide Hoſt. in ſū. d̄ remiſ. § ad q̄d valēt. v̄. fateor. vbi ponit exempla de Daniele: Moyſe: ⁊ dauid oratib⁹. Sꝫ q̄ legēt tripartitā hiſtoriā Hugo. floraceñ. Tripartita hiſtoria De limādū Rufinū ⁊ hiſtoriogꝛphoſ inueniēt ꝙ theodoſi⁹ impator ſenior ſuis orōnib⁹ miraculoſā victoriaꝫ obtinuit ꝯ Eugeniū ⁊ arbogaſtē: q̄ꝝ exercit⁹ iacula vehemētiſſim⁹ vētus retorq̄bat i ip̄os ⁊ iacula ptꝭ theodoſij cui malorꝭ fortitudine vltra mēſurā hūani icꝭ impingebat in illos: ⁊ h̄ voluit ip̄e Claudian⁹ poeta qui Claudian⁹ poeta tunc florebat dicēs: O nimiū dilecte deo cui militet ether Se iouis armat⁹ vehemēs tibi militat ether. Et ꝯlura ti veniūt ad claſſica vēti. h̄ aūt obtinuit ip̄i⁹ theodoſij orō q̄ talis fuiſſe legit̄. Oipotēs de⁹ tu noſti ꝙ i noīe xp̄i filij tui vltiōis Orō theo- iuſte vt puto p̄lia ſuſcepi: ſin alit̄ i me vindica: ſi v̄o cū ſij ipatores iuſta cā ⁊ i te ꝯfiſus huc veni: porrige dexterā tuis ne forte dicāt gētes vbi ē de⁹ eoꝝ. ꝯcor. huic fi. de vo. magne. poſt p̄n. ⁊ huic glo. ſit finis d̄ cui⁹ ꝓlixitate ſū excuſabil': tū qꝛ in orōnis ſuffragio ſperās ſū effect⁹ illi⁹ expt⁹ i aſſequēdis ꝓſperꝭ ⁊ euitādis vel ſaltē tēperandis aduerſis: tū qꝛ ſm̄ materiā deberet eē ꝓlixior ⁊ ſi ꝑ iſta ñ ſatiſfeci excuſet coeq̄tio textualis: d̄ h̄ d̄ imu. eccle. decet. li. vj. ꝑ Archi. j. q. j. dictū. Io. an.

a Cōfeſſis. Quis ē hic ⁊ laudabim⁹ illū Eccle. xxxj. has ꝫ remiſſi- Eccl'.31.b ones q̄b⁹ pauci ꝑticipāt amare iterp̄tari: nec decet nec expedit: vt dixi. de pe. ⁊ re. ꝙ aūt.

b In eccl'ia. per hāc lr̄am q̄ habet̄ etiā ſup p̄te ꝓxi. ī fi. pꝫ ꝙ nō ſufficit intereſſe horis ex̄ eccl'iam: qd̄ itelligo etiā ſi dicant̄ i p̄uato oratorio: d̄ q̄ de ꝯſe. di. j. cōcedim⁹. ⁊. c. vniculqꝫ. ⁊ c. ſi q̄s ex̄. de cēſi. c. fi.

c Cētū. dies qd̄ eſt infra.

d Primis. facit ad no. d̄ ſen. ex. c. vi. § i feſtiuitatib⁹. li. vj. in. j. glo. ⁊ qd̄ d̄ cōpletorio ſequit̄ facit cōtra.

e Totidē. argue ꝑ equādis diſtributiōib⁹ i his trib⁹ horis matutino miſſa ⁊ veſpe. Itē argue ꝙ vbi i illis horis dāt̄ decē i alijs dari debēt q̄ttuor: vide qd̄ dixi. ū. ea. cō. d̄ eta. ⁊ q̄li. vt hi q̄. ad fi.

f Quadragita ⁊ ſic ducētos.

g Officijs. oīb⁹ q̄ ad dies octaue: nec puto ꝙ h̄ fiat diſtributio vt p̄tē habeat q̄ certꝭ itereſt.

h De iniūctis. vide qd̄ ſcp̄ſi. d̄ pe. ⁊ re. cū ex eo.

Quoniā. Primo p̄mittit cām ⁊ reuocationē cōſtitutiōis. c. clericis laicos. ū. e. li. vj. Diuiſio Secundo illā reuocat. Tertio ſeruari p̄cipit ius antiquū ante p̄dictā ꝯſtitutionē. Scd̄a. ibi: Nos. Tertia. ibi: Volētes, imola. Et fuit iſta d̄ p̄mis

ſtitutionib⁹ Clemētis editis a pncipio pmotionis ſue ⁊ incipiebat paſtoralis: cui⁹ decidit exordiū: poſt qđ ſe quebaṫ ſane qm̄ ⁊c. ⁊ rex fr̄acie q̄ fuit paſſiua cauſa cō ſtitutionis: fuit actiua cā reuocationis: vt ſic cōueniat de reg. iur. c. j. a Clericis. co. ti. li. vj. b Declaratione. declarauerat em̄ Bndictus in ſua extra uagan. q̄ incipit ꝙ olim illā quo ad ſui penas extendi ſolū ad exigentes vel dantes in exigendo auxiliū cōſilium vel fauorē: ita ꝙ pene locū nō haberēt in ſoluētibus vel recipientibus a ſpōte ſoluentibus.
c Declarationib⁹. dicebaṫ alii ꝓceſſiſſe: et ideo ad om̄e dubiū tollēdū pluralí vtitur.
d Celeri. con cor. de accu. c. fi. ꝟ. ea. cōpi. de iureiur. romani in prin. e Ob eas. cōcor. de ele. qualiter in fi.
f Pro infectis. ꝑ hoc puto ꝙ excōicatus ex iuribus illius cō ſtitutionis abſolutione nō egeat ⁊ vide quanta ē papalis poteſtas circa ea q̄ ſimpliciter ſunt de iure poſitiuo q: reuocat illa vt extūc: ⁊ facit ad ea que ſcripſi qui filij ſint legiti. ꝑ venerabilē ſuꝑ glo. ij. g Illud. inuiolabiliter obſeruari. qđ eſt. ꝟ. h Contra quoſcūq̄ ⁊c. quod ſuꝑ his ⁊c. vſq̄ ad fi. i Quaſcūq̄. vide qđ no. ⁊ dixi. eo. ti. non minus. k Dantes. dicebat conſtitutio Boniſa. publice vel occulte: ꝑ quod ꝓbaṫ ꝙ excōicatio canonis ligat etiā occulta de licta: vt. ꝟ. dicam de here. multorū ad fi. l Ad fauorem. vide quod dicā. ꝟ. de pe. ſi quis in prin.
m Predeceſſoribus. Alex. iij. eo. ti. nō minus. Inno. iij. eo. ti. aduerſus. n Concilijs. vtrūq̄ generale ⁊ lateran̄. Sed alexandrinū vocamus lateran̄. innocentianū vocam⁹ generale: de hoc de capel. mona. c. fi.

Rubrica De cōſanguinitate et affinitate
Ita venit ſub bulla. ſ3 vidi quoſdā ꝫ habere Rubricā De ſponſalibus. Jo. an.

Diuiſio Os qui. Primo ponit ſtatutum penale. Secundo illud aggrauat. Tertio preſtatur. Secūda. ibi: Precipientes. Tertia. ibi: Per p̄dicta Jmola. Et incipe cōſtructū. ibi: Cupientes. Et nota ꝙ in ſex caſib⁹ hic expreſſis tm̄ locum habet hec conſtitutio et eius pena: vnde ſi contrahit quis cū habente maritū vel cum iudea vel cum pagana: vel cum cognata ſpiritualiter vel legaliter: vel contra impedimentum publice honeſtatis: licet non teneant matrimonia: tamē non eſt locus huic pene: que in illis caſibus vel ſimilibus expreſſa nō eſt. Item in his ſex caſibus tunc demū eſt locus pene: quādo illicite cō trahūṫ. Si em̄ licite: vt ex diſpenſatione pape: tūc ceſſat culpa: ergo et pena. de cōſti. c. ij. de qua diſpenſatione nota. de reſti. ſpo. litteras in prin. de ſta. mo. cū ad monaſteriū et ſcripſi de vo. c. j.
p Timore. cōcor. de elec. cu3 in cūctis ad fi.
q Scièter. ignorātes ergo nō ligat cōſtitutio: qđ intelligo in ignorātia facti ꝓbabili ⁊ nō affectata: ſc3 q: ignorabāt ſe cōſāguineos vel affines. Si vero ignorabant ius neſciētes gradū in quo erāt eſſe ꝓhibitū: ex quo cm̄ ſciebant gradū ligat cōſtitutio. de reg. iur. ignorātia. li. vj. cum ſuis cōcor. Si vero alter ſolus ſciebat ille ſolus ligaṫ: facit xxxiij. q. ij. non ſat. ⁊. c. in lectū de ſimo. de ſimoniace. C. ſolu. ma. ſi ignorans. Sed quid ſi cōtraxit ignorans poſt tpa ſciuit ⁊ cohabitauit cōſanguinee: videṫ ligari. arg. j. q. j. eos in fi. ꝺ ſimo. ſicut tuis. C. de inceſt. nup. cū ancillis. Cōtrariu3 credo cum iſta cōſtitutio nō puniat cohabitationē vel inceſtum: ſed contractū: vt. ꝟ. dicā. facit. ff. ꝺ his qui no. infa. quid ergo in prin. C. de vſuca. tranſfor. l. j. ad fi. ff. de vſur. qui ſcit in fi. ⁊. ff. de bo. li. qui cū maior. ⁊ ꝺ minori. l. iij. §. ſcio. ſicut qui ignoranter eligit indignū licet poſtea ſciat: nō incurrit penā cōcilij: cū in cunctis. de elec. cū in hoc pondereṫ initiū. eo. ti. dudu3. ꝓbatur hec ſol. ex eo. q: ſine iudicio eccl'ie ab illa diuertere nō poſſet de diuor. porro. cū ſuis cōcor. fateor tm̄ ꝙ peccat cognoſcēdo: ⁊ ſic loquunṫ cōtraria. de ſen. excō. inquiſitioni. Quid ſi cōtraxi cū illa quā credebam eſſe cōſanguineā affinē vl' monialē: ſ3 in veritate nō erat: Solue ꝑ no. de ſenten. excō. ſi vero. ij. ⁊. c. in audientia.
r Canonica. nedū diuina. s Interdict'. ſc3 in quarto vel citeriori gradu cōſanguinitatis vel affinitatis primi generis. e. ti. nō debet. t Cōtrahere. non punit ꝫ inceſtū vel coitū ſed cōtractū: vt ſi cōtrahēs ligeṫ licet nō cōſumet. Quid ſi nō cōtraxit matrimoniu3 ſed ſpōſalia tm̄: ar. ꝙ ligeṫ. ff. de ſpon. oratio. vbi ꝓhibitio nuptiarū includit ſponſalia: ad idē de eo qui duxit in matrimoniū cū haberet: vbi equiparanṫ ſponſalia ⁊ matrimoniū: nō puto ligari cū cōſtitutio ſit penalis ⁊ verba hoc nō importent: quod verū puto: niſi cō/

a pe. viij. p̄deceſ. nr̄i q̄ incipit b clericis laicos: ⁊ ex declara c tiōe ſeu declaratiōib⁹ ex illa poſtmodū ſubſecutis nōnulla ſcādala magna pericula ⁊ incommoda grauia ſunt ſe d cuta ⁊ ampliora ſequi niſi celeri remedio ſuccurraṫ: p̄ſumūṫ veriſimiliter in futurū. Nos de cōſilio fratrū noſtrorū cōſtitutionē ⁊ declarationē ſeu declaratiōes p̄dictas ac oīa et ſingula cōtēta ī eis ⁊ quicq̄d ex eis ſecutū eſt vel e ob eas penitus reuocamus: f ⁊ eas haberi volumus ꝓ infectis. Volētes ⁊ firmiter ſta g h tuentes illud ⁊ cōtra quoſcūq̄ laicos exigētes ſeu extorquētes ab eccleſijs eccleſiaſticiſq̄ ꝑſonis tallias ſeu col i lectas aut exactiōes quaſcū k q̄ ⁊ cōtra dātes ad id facien l dū cōſiliū auxiliū vel fauorē necnō ⁊ circa p̄ſtādas ſubuētiōes laicis ab eccleſiarū prelatis ac alijs viris eccleſiaſticis inuiolabiliter obſeruari: m quod ſuꝑ his a p̄. no. in late n ran̄. et generalibus concilijs que nos ſub obteſtatione diuini iudicij p̄cipimus obſeruari diſtricte: ſalubriter eſt ꝓ uiſum. De conſanguinitate et affinitate. Clemēs. v. in cōcilio Vienenſi. Sciēter cō trahēs matrimoniū in gradu cōſanguinitatis vel affinitatis ꝓhibito: vel cū moniali excōmunicatus eſt ipo iure: ⁊ publicari debet ⁊ vitari. Idē in ꝓfeſſo et ꝓfeſſa vel cōſtituto in ſacris. h. d. Johan. an. ca. I

p Eos qui diuino timore poſtpoſito ī ſuaꝝ periculum animarum q ſcienter in gradibus conſanguinitatis vel affinitatis conſtitutio s r ne canonica interdictis aut t cum monialibus contrahere